

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 17Csp/98/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3117210386
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Kačmár
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2019:3117210386.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín v spore žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave, ul. Mýtna 48, IČO: 35831154, zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom v Bratislave, ul. Mýtna 48, proti žalovanému: M. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. B. XXX, tohto času vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Dubnica nad Váhom, Dukelská Štvrť 941/1, Dubnica nad Váhom, o zaplatenie 778,58 eur s príslušenstvom, sudcom JUDr. Erikom Kačmárom, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 710,10 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne z tejto sumy od 21.05.2015 do zaplatenia.
- II. Súd žalobu vo zvyšnej časti z a m i e t a .
- III. Žalobcovi súd p r i z n á v a proti žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 82,40 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňa 17.05.2017 bola Okresnému súdu Trenčín doručená žaloba žalobcu, ktorou sa pôvodný žalobca (Consumer Finance Holding a.s.) proti žalovanému domáhal, aby súd rozhodol o splnení povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 778,58 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,15 % ročne z tejto sumy od 20.07.2014 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným dňa 17.02.2014 uzatvoril Zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanému pôžičku v sume 710,10 eur na kúpu spotrebného tovaru špecifikovaného v zmluve (čierna technika - L Podľa zmluvy mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 15 mesačných splátkach v sume 56,83 eur. Do dňa spisania žaloby neuhradil žiadnu splátku. Prvou neuhradenou splátkou bola splátka splatná dňa 20.03.2014. Vzhľadom na porušenie zmluvy žalovaným, žalobca listom zo dňa 25.05.2014 - predžalobná upomienka, vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok a upozornil ho na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Dňa 19.07.2014 úver zosplatnil. Celkový dlh žalovaného je 778,58 eur. Ďalej uviedol, že ku dňu podania žaloby mal žalovaný uhradiť celkovo sumu 857,48 eur, pričom reálne uhradil sumu 0 eur. Celková výška dlžnej sumy predstavuje rozdiel medzi istinou bez akontácie v sume 78,90 eur a prijatými úhradami bez akontácie.

2. Žalobca k podanej žalobe pripojil: Zmluvu o pôžičke zo dňa 17.02.2014, predžalobnú upomienku z 25.05.2014, kópiu doručanky a prehľad splátok a úhrad.

3. V priebehu konania, dňa 25.09.2017, bol súdu doručený návrh na zmenu žalobcu z pôvodného žalobcu na súčasného. Súd zmenu žalobcu pripustil uznesením zo dňa 17.10.2017, nakoľko pôvodný žalobca žalobou uplatnenú pohľadávku postúpil na žalobcu.

4. Žalovanému bola žaloba doručená dňa 22.02.2018, pričom žalovaný sa k doručenej žalobe nevyjadril. Následne dňa 04.06.2018 súd vydal platobný rozkaz, proti ktorému podal žalovaný riadny odpor. V ňom uviedol, že nesúhlasí s povinnosťou na zaplatenie peňažnej sumy uloženej týmto platobným rozkazom, o ktorej súd rozhodol iba na základe skutočností tvrdených žalobcom. Považuje ho za neopodstatnený v čiastočnom rozsahu, nakoľko nie je si vedomý za čo má platiť. S firmou Intrum Slovakia, s.r.o. nebol v kontakte a ani nepozná čím sa zaoberá, preto mu nie je známe, prečo by im mal vyplácať nejaké peniaze. Nebol upovedomený o tomto konaní.

5. K podanému odporu žalovaného sa vyjadril právny zástupca žalobcu v podaní zo dňa 10.08.2018. V ňom uviedol, že uplatnená pohľadávka, čo do právneho dôvodu a výšky predstavuje nezaplatenú časť úveru, čo súdu preukázali predloženou úverovou zmluvou a prehľadom platieb na úver, z ktorého je preukázaná kompletná platobná história počas trvania úverového vzťahu. Žalovaný sa poskytnutý úver v sume 710,10 eur zaviazal zaplatiť formou 15 pravidelných mesačných splátok vo výške 56,83 eur splatných k 20.dňu v mesiaci počnúc prvou splátkou splatnou dňa 20.03.2014. Celkovo sa žalovaný zaviazal zaplatiť sumu 852,45 eur. Počiatočná platba vo výške 78,90 eur nie je platbou na úverovú pohľadávku, ale ide o akontáciu. Žalovaný do začatia konania nezaplatil na úverovú pohľadávku žiadnu splátku. Z dôvodu neplnenia platobných povinností vyhlásili predčasnú splatnosť úveru a vyzvali žalovaného na jednorazové zaplatenie dlžného zostatku. Žalovaná pohľadávka v sume 778,58 eur pozostáva z: - dlžnej istiny 778,58 eur čo predstavuje celkovú dlžnú sumu úveru ku dňu predčasného ukončenia úverového vzťahu vrátane nesplatených úverových splátok, ktorú sa žalovaný zaviazal v zmysle zmluvných podmienok úverovej zmluvy zaplatiť. Predložená úverová zmluva spĺňa všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa ust. § 9 ods. 2 z.č. 129/2010 Z.z. Týmto žalobca odkazuje na čl. 10 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES ako právne záväzným aktom Európskeho spoločenstva, ktorý má v zmysle čl. 7 ods. 2 Ústavy SR prednosť pred zákonom a zároveň aj v rozpore s právnym názorom vyjadreným v Rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 v právnej veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. c/a Klára Bíróová, ktorým sú slovenské súdy viazané. Predmetný rozsudok ako case-law Súdneho dvora Európskej únie predstavuje primárny prameň európskeho práva v kategórii právne záväzné akty Európskych spoločenstiev a Európskej únie, ktoré podľa článku 7 odsek 2 druhá veta Ústavy SR majú prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky. Vyššie uvedený rozsudok Súdneho dvora EÚ je tak právne záväzný aj pre všeobecné súdy SR. Čo sa týka odporu žalovaného považuje ho v celom rozsahu za neodôvodnený a postrádajúci oporu v zákone ako aj v skutkovom stave. Žalovaný neuviedol žiadne skutočnosti odôvodňujúce spochybnenie žalobcom tvrdeného nároku, a to ani v rovine skutkových tvrdení, ani v rovine právneho posúdenia.

6. K vyššie uvedenému vyjadreniu právneho zástupcu žalobcu sa žalovaný nevyjadril. Súd pri doručovaní tohto vyjadrenia žalovanému zistil, že sa už nachádza vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Dubnica nad Váhom. Na výzvu súdu, aby sa vyjadril, či sa chce osobne zúčastniť pojednávania vo veci, alebo postačuje, ak bude vypočutý vo výkone trestu odňatia slobody, žalovaný vôbec nereagoval.

7. Následne súd z dôvodu hospodárnosti konania, prihládajúc na predmet sporu, na obranu žalovaného a na dôkazy predložené žalobcom, rozhodol, že vo veci nie je potrebné vykonať pojednávanie. Vo veci ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000 eur. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to: č. I. 3 Zmluva o pôžičke vrátane zmluvných podmienok, č.l. 5 predžalobná upomienka, č. I. 5,6 kópia listovej zásielky, č. I. 7 prehľad splátok a úhrad, č.l. 25 oznámenie po postúpení pohľadávky a č.l. 25 (rubová strana) kópia podacieho háрку. Po tomto oboznámení sa so žalobou a listinnými dôkazmi súd zistil pre rozhodnutie o žalobe podstatný skutkový stav, na ktorý aplikoval citované ustanovenia právnych predpisov, vec právne posúdil a rozhodol o žalobe.

8.1 Podľa § 488 Občianskeho zákonníka záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

8.2 Podľa § 489 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

8.3 Podľa § 491 ods.1 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú najmä zo zmlúv týmto zákonom výslovne upravených; môžu však vznikáť aj z iných zmlúv v zákone neupravených (§ 51) a zo zmiešaných zmlúv obsahujúcich prvky rôznych zmlúv.

8.4 Podľa § 52 ods.1 až 4 Občianskeho zákonníka v účinnom znení, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

8.5 Podľa § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

8.6 Podľa § 1 ods.1, ods.2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o pôžičke, ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“, tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa. Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

8.7 Podľa § 9 ods.1 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

8.8 Podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

8.9 Podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

8.10 Podľa § 524 ods.1, ods.2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

8.11 Podľa § 11 ods. 1 písm.a/, písm.b/ zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

8.12 Podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo

bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

8.13 Podľa § 524 ods.1, ods.2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

8.14 Podľa § 517 ods. 1, ods.2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

8.15 Podľa § 3 ods.1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., v znení účinnom od 01.02.2013, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

9.1 Po zistení podstatného skutkového stavu súd vec právne posúdil nasledovne. Žaloba žalobcu je po stránke skutkových tvrdení stručná. V zásade sa odvoláva na uzatvorenie zmluvy o pôžičke, na základe ktorej bola žalovanému poskytnutá pôžička v sume 710,10 eur, pričom žalovaný ako dlžník si nesplnil svoj záväzok vrátiť poskytnutú pôžičku spolu s úrokom. Zároveň si žalobca uplatnil aj úrok z omeškania zo žalovanej sumy. Obrana žalovaného je rovnako tak stručná. Uviedol v zásade iba to, že nesúhlasí s povinnosťou na zaplatenie peňažnej sumy, nie je si vedomý toho, čo má platiť a so žalobcom (Intrum Slovakia, s.r.o.) nebol v kontakte a ani nepozná čím sa zaoberá, preto mu nie je známe, prečo by im mal vyplácať nejaké peniaze.

9.2 Na základe vykonaného dokazovania má súd za preukázané, že žalobca je singulárnym právnym nástupcom pôvodného veriteľa žalovaného v zmluvnom záväzkovom vzťahu, ktorý bol založený Zmluvou o pôžičke zo dňa 17.02.2014, teda zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Pohľadávku voči žalovanému z tejto zmluvy nadobudol na základe postúpenia pohľadávky dňa 17.02.2014 od pôvodného veriteľa, a to Consumer Finance Holding, a.s.. Zmluva o pôžičke, ktorú uzavrel právny predchodca žalobcu ako dodávateľ so žalovaným ako spotrebiteľom, je spotrebiteľskou zmluvou, pretože pri ich uzatváraní právny predchodca žalobcu konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti a žalovaný je fyzickou osobou a nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Tým sa pri rozhodovaní o návrhu žalobcu otvoril priestor pre aplikáciu § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ktoré predstavujú základný právny rámec ochrany spotrebiteľa, popri ostatných právnych predpisoch. Napríklad podľa zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa alebo zákona o spotrebiteľských úveroch.

9.3. Po posúdení predloženej zmluvy o pôžičke má súd za preukázané platné uzatvorenie zmluvy o pôžičke, na ktorú je však potrebné aplikovať aj zákon o spotrebiteľských úveroch. Zo záväzkového vzťahu, vzniknutého na základe tejto zmluvy si žalobca v tomto konaní uplatňuje právo na vrátenie istiny a úroku poskytnutého spotrebiteľského úveru (pôžičky) v sume 778,58 eur a úrok z omeškania z tejto sumy. Zmluva o pôžičke je tzv. reálnym kontraktom. Ako zmluvný typ je upravená v Občianskom zákonníku. Veriteľ ňou prenecháva dlžníkovi na voľné nakladanie vecí druhovo určené, t.j. veci zastupiteľné, najmä peniaze, pričom dlžník sa zaväzuje vrátiť mu po uplynutí dohodnutej doby vecí rovnakého druhu. Tento typ zmluvy môže byť odplatný aj bezodplatný, možno ju uzatvoriť výslovne, t.j. písomne alebo ústne, alebo nevýslovne, teda konkludentne faktickým správaním. Podstatnými, pojmovými znakmi zmluvy o pôžičke sú prenechanie druhovo určených vecí na voľné nakladanie, dočasnosť právneho vzťahu a povinnosť dlžníka vrátiť veci rovnakého druhu do doby, ktorej koniec môže byť určený aj neskôr, po vzniku záväzkového vzťahu. Zmluva o pôžičke vzniká odovzdaním požičaných vecí, a teda povinnosť dlžníka vrátiť požičané veci vzniká ich odovzdaním. Reálna zmluva, rovnako ako konsenzuálna zmluva, vyžaduje zmluvný konsenzus, ktorý však nespôsobuje vznik samotného zmluvného vzťahu, ale tento vzniká až v dôsledku ďalšieho úkonu a tento úkon spôsobuje jeho vznik. V danom prípade ide o odovzdanie predmetu pôžičky. Písomná zmluva o tomto právnom úkone predstavuje vhodný dôkazný prostriedok o vzniku a obsahu záväzkového vzťahu. Pri uzavretí zmluvy

o pôžičke medzi dodávateľom (veriteľom) a spotrebiteľom (dlžníkom) sa môže jednať zároveň o zmluvu o spotrebiteľskom úvere (čo býva obvyklé, v závislosti od podmienok zmluvy uvedených v § 1 zákona o spotrebiteľských úveroch).

9.4 Obsah zmluvy o pôžičke súd vyvodzoval z dôkazu na č.l. 3. Aj napriek záveru súdu o platnosti zmluvy o pôžičke je potrebné konštatovať, že ide o bezúročný a bezpoplatkový spotrebiteľský úver podľa § 11 ods.1 písm.b/ zákona o spotrebiteľských úveroch. Je tomu tak preto, že v úverovej zmluve absentuje presný údaj o konečnej splatnosti úveru a údaj o výške, počte a termínoch (presných) splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Takisto je daný aj ďalší dôvod pre bezúročnosť tohto úveru, a to porušenie povinnosti podľa § 11 ods.2 zákona o spotrebiteľských úveroch, a to hrubým spôsobom, pre porušenie povinnosti riadneho posúdenia schopnosti žalovaného splácať úver, pretože nebolo preukázané, že by veriteľ skúmal údaje o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave žalovaného ako spotrebiteľa.

9.5 V súvislosti s neuvedením vyššie uvedených údajov súd takisto uvádza, že zákonodarca zaviedol obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorých nedostatok v niektorých prípadoch má za následok, že takto postihnutú zmluvu sankcionuje následkom bezúročnosti a bezpoplatkovosti. Jedným z nich je aj údaj o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Následkom absencie takého údaje v zmluve, teda v samotnom podpísanom znení zmluvy, je podľa § 11 ods. 1 písm.b/ zákona o spotrebiteľských úveroch to, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

9.6 K neuvedeniu termínu konečnej splatnosti úveru súd uvádza, že tento je v zmluve uvedený ako 05/2015. Odhliadnuc od judikatúry súdov, z ktorej vyplýva, že takýto údaj musí byť v úverovej zmluve explicitne uvedený, súd uvádza, že táto zákonná požiadavka kladená na obsah zmluvy o spotrebiteľskom úvere je celkom jasná. Zákon o spotrebiteľskom úvere totiž nepočíta s výnimkou z tejto požiadavky, napr. v tom zmysle, že je postačujúce ak takýto termín je inak zo zmluvy vyvoditeľný. Naopak jasne uvádza, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. V tejto súvislosti súd uvádza, že k otázke, či je potrebné v zmysle § 9 ods. 2 písm. f/ zákona o spotrebiteľských úveroch uvádzať v zmluve o spotrebiteľskom úvere aj presný údaj o konečnej splatnosti úveru zaujal právny názor aj odvolací súd konajúceho súdu, teda Krajský súd v Trenčíne, a to napr. v rozsudku z 30.01.2018 sp.zn. 27Co/310/2017, keď uviedol (v prípade bankového úveru), že: „takýto údaj má byť uvedený konkrétnym dátumom konečnej splatnosti úveru, teda dňom, mesiacom a rokom. Nie je postačujúce, že si dlžník - spotrebiteľ dokáže uvedený termín odvodiť od iných v zmluve uvedených údajov (napr. počet splátok, termín ich splatnosti a pod.). Ak zákonodarca určil, že zmluva o spotrebiteľskom úvere má pod sankciou bezúročnosti a bezpoplatkovosti obsahovať isté náležitosti (medzi nimi aj termín konečnej splatnosti úveru), je úlohou dodávateľa tieto údaje vo svojom návrhu zmluvy jasne a zrozumiteľne uviesť tak, aby sa ich mohol spotrebiteľ priamo z návrhu dozvedieť bez toho, aby si ich musel odvodzovať od iných údajov, často skrytých v neprehľadnej zmäti zmluvných podmienok.“ K rovnakému záveru dospel aj iný senát Krajského súdu v Trenčíne v rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 11.04.2018 sp.zn. 5Co/22/2018, keď uviedol, že: „údaj o konečnej splatnosti úveru má byť uvedený konkrétnym dátumom konečnej splatnosti úveru, teda dňom, mesiacom a rokom. Nie je postačujúce, že si dlžník-spotrebiteľ dokáže uvedený termín odvodiť od iných v zmluve uvedených údajov, všeobecných podmienok, ktoré sú rozsiahle a uvedené malým, pre priemerného spotrebiteľa ťažko čitateľným písmom. Ak zákonodarca určil, že zmluva o spotrebiteľskom úvere má pod sankciou bezúročnosti a bez poplatkovosti obsahovať isté náležitosti /medzi nimi aj termín konečnej splatnosti úveru/ je úlohou dodávateľa tieto údaje vo svojom návrhu zmluvy jasne a zrozumiteľne uviesť tak, aby sa ich mohol spotrebiteľ priamo z návrhu dozvedieť bez toho, aby si ich musel odvodzovať od iných údajov, často skrytých v neprehľadnej zmäti zmluvných podmienok.“ Aktuálnym je takisto rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 4Co/178/2018 z 25.10.2018, keď uviedol, že: „V súvislosti s konečnou splatnosťou úveru odvolací súd má za to, že termín (konečnej splatnosti) nie je možné vykladať inak ako dátum ukončenia zmluvy, ktorý má byť podľa odvolacieho súdu zásadne vyjadrený ako deň, mesiac, rok a pod., a že nie je možné ho nahradiť ani výpočtom podľa počtu splátok, resp. uvedením dňa po uzavretí zmluvy a ani uvedeným počtu mesiacov, či týždňov po poskytnutí úveru. Reagujúc na argumentáciu žalovaného týkajúcu sa výkladu pojmu „termín“ odvolací súd dodáva, že cieľom interpretácie právnych noriem je zistiť a objasňovať ich obsah, často aj nad rámec gramatického výkladu. Nemožno lipnúť na formalistickom výklade bez prihliadnutia na právne princípy, ktoré sú výrazom hodnôt. Samotný výklad v niektorých prípadoch značne presahuje rozsah textu prameňov práva. Právny výklad je racionálna činnosť, ktorá dáva zmysel právnemu textu, pričom požiadavka racionality je kľúčová. V danom prípade je preto potrebné uvedený pojem vykladať tiež teleologicky, a teda s prihliadnutím na zmysel resp. cieľ

právnej normy v súvislosti s najvšeobecnejšími podmienkami, v ktorých sa má norma realizovať. Určenie konečnej splatnosti úveru siedmym dňom po uplynutí určitej doby počítanej na týždne po uzavretí zmluvy o úvere je neurčitý a v rozpore s účelom právnej normy, ktorou je ochrana spotrebiteľa a jeho náležité informovanie o podstatných náležitostiach zmluvy.“

9.7 K neuvedeniu údajov o výške, počte a termínoch (presných) splátok istiny, úrokov a iných poplatkov súd uvádza, že v zmluve je uvedený len údaj o počte splátok (15) a o výške splátky (55,23 eur bez poistenia a 56,83 eur s poistením). Neuvádza sa v nej údaj o presných termínoch splátok.

9.8 K hrubému porušeniu povinnosti veriteľa posudzovať tzv. bonitu dlžníka - spotrebiteľa v zmysle § 7 ods.1 zákona o spotrebiteľských úveroch, s čím je spojený následok podľa § 11 ods.2 zákona o spotrebiteľských úveroch (bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru), súd uvádza, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere ani inej listine sa nenachádza žiadny údaj o výdavkoch dlžníka, napr. na bývanie, splácanie iných peňažných dlhov, príp. výdavkoch súvisiacich s jeho zdravotným stavom a pod.. Rovnako tak ani o rodinnom stave. V zmluve sa nachádza iba údaj o čistom príjme žalovaného. Tento jediný údaj je objektívne nedostatočný pre posúdenie schopnosti splácať úver. Aj čistý príjem 800 eur ešte neznamená, že osoba žiadajúca úver je schopná splácať splátky v sume 55,23 eur.

9.9 Z viacerých vyššie uvedených dôvodov je potrebné považovať spotrebiteľský úver poskytnutý žalovanému právnym predchodcom žalobcu za bezúročný a bez poplatkov. Súd má však za preukázané, že žalovaný si nesplnil svoju primárnu zmluvnú povinnosť vrátiť poskytnutú istinu úveru. Žalovanému bol poskytnutý úver v sume 710,10 eur, pričom z tejto sumy veriteľovi nevrátil nič. Rozdiel medzi poskytnutou istinou úveru a jeho vrátenou časťou je tak 710,10 eur. Preto súd rozhodol o splnení tejto povinnosti žalovaného.

9.10 Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, súd zaviazal žalovaného aj k zaplateniu úrokov z omeškania vo výške 5,05 % ročne s poukazom na § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Zb., s prihliadnutím na dátum uzavretia zmluvy a počiatok doby omeškania. Žalobca si uplatňoval úrok z omeškania od 20.07.2014. Žalobca však nepreukázal žiadnym listinným dôkazom, že by riadne zosplatnil celý úver. Z listiny na č.l. 5, označenej ako predžalobná upomienka, iba vyplýva, že veriteľ „bude oprávnený úver zosplatniť“, nie že tak aj urobil. Preto súd ustálil, že splatnosť celého úveru nastala v zmysle úverovej zmluvy dňa 20.05.2015 (vychádzajúc z uvedenia konečnej splatnosti úveru 5/2015 a bodu 6.1 zmluvných podmienok). Nasledujúcim dňom sa dostal žalovaný do omeškania, ktoré doposiaľ stále trvá.

10.1 Podľa § 255 ods.1, ods.2 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

10.2 Podľa § 262 ods.1, ods.2 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

10.3 O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.2 Civilného sporového poriadku, pretože obe sporové strany boli v konaní čiastočne úspešné. Úspech žalobcu v spore bol 91,20 % a úspech žalovaného 8,80 %. Celkový úspech žalobcu je potom 82,40 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia a to na Okresnom súde Trenčín. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. O odvolaní bude rozhodovať Krajský súd v Trenčíne. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len

do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozsudku možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vyššie uvedenú vadu, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak žalovaný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.